DE CURACAOSCHE COURANT.

Deel VIII. ZATURDAG den 5den AUGUSTUS, 1820. N. 32.

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven by WILLIAM LEE, *Drukker van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden.*

WY MR. ISAAC JOHANNES ELSEVIER, thans ad-interim waarnemende het Gouvernement van Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien ofte hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal Zyne Excellentie Mr. Petrus Bernardus van Starckenborgh, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Gouverneur Generaal ad-interim dezes en onderhoorige Eilanden, en Opperbevelhebber van de Land en Zeemagt aldaar, den 20sten dezer is overleden en het ambt van Gouverneur Generaal dezer Eilanden vacant geworden is.

Zoo is het, dat wy als Raad Fiscaal ad-interim en de eerste in rang zynde ambtenaar in deze kolonie, by ontstentenis van de secrete missive of lastbrief, welke bedoeld wordt by het 13de artikel van het Reglement op het beleid der Regering, het Justitie wezen, den handel en de scheepvaart op dit eiland Curacao, de bediening van Gouverneur Generaal ad-interim der voorzeide kolonie en der onderhoorige eilanden hebben aanvaard en den eed in die kwaliteit in handen van het oudste Lid van den Raad van Policie alhier hebben afgelegd, gelyk wy de bediening van Gouverneur Generaal voormeld by deze ad-interim aanvaarden.

Wy gelasten dus allen ende eenen iegelyken, wien zulks eenigzins zoude kunnen of mogen aangaan, ons in die kwaliteit te erkennen, gehoorzamen en naar vereisch te respecteren.

Gedaan op Curaçao den 21sten July een duizend acht honderd en twintig, het zevende jaar Zyner Majesteit's regering.

(w. g.) I. J. ELSEVIER.

Ter ordonnantie van denzelven,

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam, en in de Willemstad, dato ut supra.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

WY MR. ISAAC JOHANNES ELSEVIER, Gouverneur Generaal ad-interim van Curaçao en Onderhoorige Eilanden, Bonaire en Aruba, en Opperbevelhebber van de Land en Zeemagt aldaar, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of te hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat wy hebben goed gevonden en verstaan:

Den persoon van Isaac Johannes Elsevier, junior, Klerk ter Secretary van den Raad van Civile en Criminele Justitie alhier, by deze provisioneel op te dragen, de waarneming van den post van Directeur des imposts op de Collaterale Successie op dit en de onderhoorige Eilanden.

Gedaan op Curaçao den 22sten July 1820, het zevende jaar Zyner Majesteits regering.

(w. g.) I. J. ELSEVIER.

Ter ordonnantie van Zyne Excelletie,

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad den 24sten daar aanvolgende.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

WY MR. ISAAC JOHANNES ELSEVIER, Gouverneur Generaal ad-interim van Curaçao, en Onderhoorige Eilanden Bonaire en Aruba, en Opperbevelhebber van de Land en Zeemagt aldaar, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of te hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat wy hebben goedgevonden en verstaan:

Den Heer Mr. D. Serrurier, President ad-interim van den Raad van Civile en Criminele Justitie, als de oudste in rang zynde ambtenaar, te kwalificeren, zoo als by hierby gekwalificeerd wordt, om de bediening van Raad Fiscaal provisioneel op zich te nemen, na alvorens den gewonen eed voor ons te hebben afgelegd, en voorts in functie te treden, onder genot van de emolumenten aan dien post geaccrocheerd, en met behoud van zyn tegenwoordig tractement als President voormeld.

Gedaan op Curaçao den 25sten July 1820, het zevende jaar van Zyner Majesteits Regering.

(w. g.) I. J. ELSEVIER.

Ter ordonnantie van denzelven,

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad, den 26sten daaraanvolgende.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Den 5den Aug. 1820.

NAAR AMSTERDAM.

Ligt in Lading om tegens den 20sten dezer te vertrekken,

Het snel zeilende gekoperd fregat schip

SARA MARIA,

KAPITEIN P. BOSTYN.

Voor Vracht of Passagie, zynde zeer goed ingericht ter overvoering van Passagiers, addressere men zich by BING & JUTTING.

Die ten verkoop aanbieden, de onlangs aangevoerde artikelen als,—Tarwe en Rogge Meel, Vleesch, Spek, Smeer en Spermacety Kaarsen, Boter, Reusel. Hammen, Erwten, Tabak, Ryst, Makreel, Bakeljauw, Zeep, Smeer, Pik, Teer, Eike Planken, Jenever, &c. &c, en een kompleetassortement Drooge Goederen.

Aug. 5 1820.

FOR AMSTERDAM

The fast sailing coppered ship,

SARA MARIA,

P. BOSTYN, MASTER.

Will sail on or before the 20st inst. For freight or passage, having excellent acomodations, apply to BING & JUTTING.

Who have just imported and offer for sale, S. F. Flour, Rye Meal, Beef and Pork, Candles, Spermaciti Candles, Butter, Lard, Hams, Peas, Tobacco, Rice, Mackerel, Codfish, Soap, Tallow, Tar, Pitch, Oak Planks, Gin, &c. &c. and a variety of dry goods.

NAAR BREMEN,

De Bremer brik

I N D U S T R I E,

Kapt. E. HILLARS.

Zal den 15den Augustus zeilen. Voor Vracht naar Bremen of Hamburg, en tevens voor Passagie, hebbende daartoe fraaye appartementen, adres by J. C. MEYER, of by den Kapitein voornoemd.

FOR BREMEN,

The Bremen brig

I N D U S T R I E,

Commanded by E. HILLARS,

Will sail on the 15th of August. For freight, for Bremen and Hamburgh, and also for Passage, having elegant accommodations apply to J. C. MEYER or to the captain.

Fiskalaat den 4den Aug. 1820.

DE prys van het Brood voor de volgende week is bepaald op

De Fransche Broden 22, en

De Ronde Broden 23 oncen.

SALOMON BULTE, Eerste Klerk.

DE ondergeteekende verzoekt aan het publiek geen kredit te verleenen aan de equipagie der Amerikaansche schooner Ladies Delight, daar zulks door hem niet zal worden voldaan. E. P. SCRIBNER, Kapt.

VERKOPING BY VENDU,

DINGSDAG morgen den 8sten dezer op de werf van den Heer Foulke, ten 10 uren voor middg.

Een pary Yzer in staven, vierkant, plat en rond.

Cognac in groote stoop flessen, en kisjes van een dozynieder, ledige stoop flessen, en verscheideneandere artikels.

SALES BY AUCTION.

ON Tuesday morning the 8th instant, at the wharf of Mr. Foulke, at 10 o'clock:

A parcel of Iron in bars, square, flat and round

Cognac in demijohns, and casses of one dozen eash; empty demijohns, and sundry other articles.

SEVERAL of the Englishmen now residing in this Colony, being desirous of shewing their attachment and loyalty to their Sovereign, have it is contemplation to celebrate the Anniversary of his Birth on the 12th of August, it being the first since his accession to the Throne, by Dining together on that Day at the Curaçao Hotel. Any of their countrymen, who wish to join the Company, are requested to leave their names at the above place, previous to Saturday next.

ZUID AMERIKA

De volgende oordeelkundige opmerking over het staatkundige van Zuid Amerika, en de oogmerken der *soi disant* patriotten, zyn door de uitgevers van het Quarterly Review aan het eind van het overzicht over De Humboldt's Travels, gegeven.

"Zoo eene kwade Genius, geenzins het hof van Spanje had geleid, zouden de moordadige tooneelen, die nu op dit schoonste deel der aarde vertoond worden, hebben kunnen afgeweerd worden. Ware de mediatie van Engeland aangenomen, is het meer dan waarschynelyk, dat de aanneming van eene liberaler staatkunde, aanleiding zoude gegeven hebben, tot het wederkeerig voordeel van het moederland en de kolonien, door een spoedig eind te maken, aan eenen stryd, in het welke, het volkomen waar is, dat de inwoners over het algemeen weinig of geen belang stellen. Het Spaansch gedeelte van Zuid America is in der daad niet meer dan het strydperk geworden, waarop een aantaal nydige en advanturelyke kamp vechters stryden, ieder voor zyn eigen individueel belang. Het is ydel te spreken van 'tien millioen volk, die voor hunne vryheid worstelen,' wanneer zy naauwelyks een vyand hebben om tegen te worstelen, want zoodanig in de zwakheid van het moederland, dat indien er iets bestaan had, gelykende aan algemeenen wensch, onder de colonisten om hun juk af te schudden,—hadde zelfs een der tien millioen gezegd, zoo begeerig naar onafhangelykheid te zyn, zy het dan niet zoo vele maanden, als nu jaren had kunnen uithouden. Terzelver tyd. zwerven troepen van vreemde bucaniers rondom de kusten van dit ongelukkig land, en onder het belagchelyke voorwendsel van patriotisme, nemen zy den onzaligen stryd op zich, met oogmerk van zelfverryking ten koste van beide partyen. De belangzieke hulp en de schandelyke oogmerken van de Cochranes en M'Gregors, kunnen niemand bedriegen; hun eenig oogmerk is plundering, doch het is treurig te denken, dat zoo vele brave lieden, die edel voor de vryheid van Europa hebben gevochten, uit hun land moesten verlokt zyn, en gezonden om onroemryk in de savannas van Zuid Amerika te sterven, ten einde de zakken van zielverkopers en zwendelaars of zendelingen voor de begeerigheid van handel speculatie te vullen.

Bergten van Batavia zyn tot het midden van December ontvangen. Ingevolge het berigt van Padual ontvangen, schynt het, dat er onlusten waren uitgebroken onder inboorlingen ongeveer 30 E. mylen van die plaats. Eenige troepen zyn afgezonden om de rust te herstellen. Eene magt van 6,000 man werd verwacht uit Nederland te Batavia te komen, en tot derzelver aankomst, is het Nederlandsch gouvernement tot het besluit gekomen, om geenen nieuwen aanval te doen; op geene wyze, dan ook zullen er offensive operatien gedaan worden, voor de lente, doch de Nederlanders blyven de Palembang rivier blokkeeren. De sultan heeft verscheiden vrede vlaggen gezonden, ten einde een tractaat te negotieeren met den admiraal Wolterbeek, die echter allen gemeenschap met dit opperhoofd heeft geweigerd.

Den 4den Augustus 1820.

BEKENDMAKING.

DE ondergeteekende by mutuelle contract van separatie door George .. Cancryn, en zyne huisvrouw Maria Margarit Hanzen, aangesteld zynde, als gemagtigde m de tusschen hun bestaande gemeenen Boede tot schifting, scheiding, en vereffening te bingen. Roept op allen en een iegelyk die vemenen mogte eenige pretentien ten lasten van emelden Boedel te hebben, om dezelve metle behoorlyke bewyzen en verificatien binnen zertien dagen van heden af te rekenen, aan het in te leveren, terwyl op gene vorderingen na den tyd gedaan eenig acht zal geslagen, noch betaling gedaan worden.

J. C. JANDROEP.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedet onze laatte.

INGEKLAARD—JULY.

29	golet	Petronella, Dewindt,	Jamaica
	——	Ida, Blanc,	Porto Rico
	——	Anna Maria, Gilbert,	Maracaybo
31	——	Bermudian, Jansen,	La Guayra
	——	Anna, Bolwig,	Aquin
	——	Drie Zusters, Peron,	Spansche Kust
	——	Eloise, Joseph,	Aquin
		AUGUSTUS	
1	golet	Louisa, Sanchez,	Spansche Kust
	——	Aurora, Fanour,	Aux Cayes
	——	Minerva, Francisco,	Porto Rico
2	——	Abeja, Mendez,	La Guayra
4	——	Pandora, Wagenaar,	Puerto Cabello

UITGEKLAARD—AUGUSTUS

1	golet	Maria Catharina, Danies,	Sp. Kust
	——	Aurora, Loiseaux,	St. Thomas
3	——	La Grand Louise, Lecleve,	Aruba
	——	Fortuin, De Pool,	Spansche Kust
	——	Johanna, Muskus,	ditto

Zÿner majesteits brik Merkuur, kapt. De Quartel, met het convooi van Puerto Cabello, kwam des Maandags aan.

Des Woensdag werd een koninglÿke salut gedaan, ter viering van de geboorte dag van den jongen Prins Willem Alexander Frederik Constantÿn Nicolaas Michael.

Caracas Couranten, zÿn ons ter hand gekomen, tot aan het laatse gedeelte van Julÿ, in een staatkundig oogpunt zÿn dezelve onbelangrÿk, zÿnde voornamelÿk opgevuld met huizelÿke voorvallen van geen gewigt voor dit oord.

Een nieuws papier, getÿteld "Segunda Aurora, Periodico Politico—Mercantil de Venezuela" is te Caracas uitgekomen.—Het eerste nummer werd uitgegeven den 27sten Julÿ, en het voorberigt zegt, dat het weekelÿks zal worden voort gezet. Deszelfs moto is het zelfde of dat van de Caracas Courant, uitgegeven gedurende de regering der onafhankelÿkheid in die stad. "*Salus populi suprema lex esto.*" (Dat het heil des volks de hoofd wet zÿ.) Wÿ zÿn blÿde te bevinden, dat de voordeelen der Constitutie dus naar waarheid gewaardeerd is geworden, en dat de eerste vruchten van de vrÿheid der pers, nu door de Spaansche heerschappÿ daargesteld, in het licht zÿn gekomen in de beroemde stad Caracas. Wÿ haasten ons dit te vermelden, hoe gering het moge schÿnen, daar zulks ongetwÿfeld den voortgang vooraf gaat van een *liberaler* en *uitgestrekter* uitbreiding van kennis, door dat uitgebreide land, want wÿ weten, dat voor verscheiden jaren, er slechts een dagblad in de gansche provintie van Venezuela was gedrukt. Een mededinger echter heeft zich nu vertoond, en de respective uitgevers hebben reeds een letterkundigen strÿd aangevangen, waar uit wÿ mogen besluiten, dat de werkelÿke positie der Venezueliaansche zaken, van tÿd tot tÿd door hun zullen ingelicht worden.

Op de toneelen van beroering, omwenteling en moord, verwoesting en roof, ellende en jammer, die het Zuid Amerikaansche vasteland hebben verwoest, zullen zoo wÿ hopen een reeks van vrede en rust volgen—dat de geest der Constitutie algemeen worde verspreid door middel van publieke journalen welke wÿ mogen wenschen in de voornaamste steden van Venezuela daargesteld te zien ;—en gevoegd bÿ de nieuwe orde der dingen vertrouwen wÿ, dat een liberaal gouvernement aanmoediging aan verlichte vreemdelingen zal schenken, om zich onder hen neder te zetten, het geen hun niet alleen met hunne kundigheden en gewoonte van nÿverheid, zeden en gebruiken zoude aanbrengen, maar ook iedere soort van nuttige kundigheden, onder de inwoners van dat belangrÿk deel des aardkloots ver spreiden.

De koning van Spanje geeft dagelyks nieuwe waarborgen aan de Constitutionele partÿ. Zÿne majesteit heeft nu besloten dat alle ambtenaren. die hunne plaatzen bÿ het besluit van 1814, welke de Constitutie der Cortes vernietigde verloren, zullen geindemniseerd worden, tot het bedrag der verliezen die zÿ geleden hebben, bÿ hunne ontzetting uit hunne vorige posten.

Zÿne majesteit heeft besloten, dat het fregat Sabine, die naar overzeesche provintien het decreet der bÿeenroeping van de Constitutie zal overbrengen. en de daarstelling van het nieuwe Constitutioneele stelzel van monarchie zal bekend maken, voortaan den naam van de Constitutie zal voeren.

De Spaansche generaal Ronovales stierf in het Moro Kasteel, te Havanna den 22sten Mei. Hy had laatst te New Orleans gewoond, doch vertrok naar Havana, bÿ het hooren van de jongste gebeurtenissen in Spanje. Hy werd daar gearresteerd met verscheidene andere officieren, op beschuldiging van eene zamenzweering ondernomen te hebben, ten einde het tegenwoordige gouvernement om ver te werpen, en de onafhankelykheid van Cuba daar te stellen.

De generaal majoor Mainwaring is te Barbados van Antigua aangekomen, om het bevel der troepen op die station op zich te nemen, bÿ het vertrek van zÿne excellentie lord Combermere, die tegen het midden van Junÿ zou zeilen in het fregat Spartan, het geen van Brasilie was gekomen met oogmerk om zÿne excellentie en familie naar Engeland te geleiden.

De oorlogs brik Raleigh is laatst te Barbados aangekomen, met 400,000 dollars, tot gebruik van het leger in dat eiland.

De lieden van M'Gregor te Porto Bello gevangen genomen, lÿden alles wat de menschelÿke natuur kan uitstaan. Zeer weinigen zÿn er over, die van deszelfs vlugheid in het uit vengster springen kunnen getuigen.

Daar het laatst besloten is om den kroon des konings van Engeland een nieuw model te geven, is er eene zonderlinge ontdekking gedaan. Verscheidene der groote juweelen bleken van compositie te zÿn.- Men onderstelt, dat dit bedrog bedreven is, reeds in den tÿd van Karel II

Onder de vreemde artikelen in de Fransche journalen, is er een, het welk berigt geeft van eenen opstand te Aleppo in Sÿrie. De Pacha werd uit de stad gedreven, doch maakte zich er weder in korten tÿd meester van, en daags na zÿne terugkomst zond hÿ *een honderd en vyftig hoofden* naar Constantinopelen om de muren van het paleis te versieren.

Een soort van "helsch werktuig" was gemaakt, om den 26sten April uit te barsten in de nabuurschap van het koninglÿk paleis der Tuileries. De vernieling der koninglÿke familie wordt gezegd bedoeld te zÿn—de *Ultras* tÿgen het complot der *Liberalen* aan—de Liberalen beschrÿven zulks als een middel der Ultras, om hunnen algemeenen roep op een willekeurig gouvernement daar te stellen.

De Fransche consul generaal te Tangier (Marocco) een wandeling van enkele uitspanning door de pleinen van die stad doende, werd aan het achter hoofd gewond, en bÿna gedood door een Dervish, die geen andere reden gaf, voor die daad, dan dat hÿ een *Christen Hond* was.

In de lÿst der Fransche prelaten, zÿn er acht boven de tachtig jaar oud ; tien zÿn tusschen zeventig en negenen zeventig ; alleen drie zÿn onder de vÿftig ; het geheele getal bisschoppen is vÿftig ; waar van slechts zeven als zoodanig benoemd wierden voor 1790.

De hertog van Tarente. (maarschalk Macdonald) is tot generaal majoor der koninglÿke garde benoemd. Te Grenoble heeft een eigenaar die laatst overleden is, tachtig duizend franken s'jaars aan het hospitaal van die plaats gemaakt.

Op een groot onthaal gegeven door den Britschen minister te Parÿs, was het voornaamste voorwerp van opmerking een prachtige diamante halssnoer om den hals, van den Persischen envoyé—een geschenk aan zyne Oostersche excellentie van wege den koning van Engeland, George IV.

NOORD AMERIKA.

CONGRESS.

HUIS DER VYRTEGENWOORDIGERS.

Woensdag 10den Mei.

ZUID AMERIKAANSCHE ONAFHANKELYKHEID

Het huis stelde zich zelve in een committee van het geheel over den staat der unie, de Heer Taylor was in het spreek gestoelte, en de volgende resolutien werden in overweging genomen.

Besloten, dat het geschikt is, door de wet te bezorgen, eene gevoegelyke toelage en salaris voor zulke minister of ministers als de president, met advis en toestemming van den Senaat aan eenig gouvernement van Zuid Amerika, welke zyn daargesteld, en hunne onafhankelykheid van Spanje handhaven, mogt zenden.

Besloten, Dat er beschikking behoorde gemaakt te worden om den president der V. S. te verzoeken, te bewerken, dat aan den generaal, die de meest waardigsten en zich het meest onderscheiden hebbende naar zyne meening is, in dienst van eenige der independente gouvernementen van Zuid America, het zwaard zal aangeboden worden, het welk door den onder koning van Lima, aan kapt. Biddle van de Ontario gegeven is, gedurende deszelver laatste kruistocht, en het welk zich nu bevind op het bureau van het Staats Departement. met de uitdrukking, dat hetzelve mogt gebezigd worden, tot ondersteuning en behoud van de vrheid en onafhangelykheid van zyn land.

Het eerste besluit gaf aanleiding tot aanmerkelyke debatten.

De tweede dezer besluiten, werd om redenen door den Heer Clay aangevoerd buiten advis gesteld.

De hoofd vraag, om de bovengezegde resolutie, werd beslist als volgt—Ja 89—Neen 73.

Maconique anecdote.—In eene herberg, in het westen van Engeland, zaten verscheiden lieden ronodm het vuur in een groote keuken, door welke eene weg was, naar de andere kamers van het huis, en onder dezen was een reizende vrouw en een kleer maker. In deze herberg werd eene logie van aangenomene vrymetzelaars gehouden, en daar het logie avond was, gingen verscheiden der leden langs de keuken naar de kamers der logie, zulks bragt aanmerkingen te weeg over de beginselen der vrymetzelary, en de geheime teekens waar door zy elkander konden herkennen. De vrouw zeide, er was zoo veel geheims niet in als het volk zich verbeelde, want dat zy het vrymetzelaars teekens konde toonen : "Wat," zeide de snyder, "dat der vrye en aangenomen en?" "Ja" hernam zy, "en ik wil U een kom ponch van een halve kroon wedden, om door een van de leden die gy gelieft te noemen bevestigd te worden." Het gezelschap drong den armen snyder om de weddingschap aan te nemen, het welk hy eindelyk toestond en het geld werd neder gelegd. De vrouw stond op, en nam den snyder by de kraag, zeggende, "kom volg my," het geen hy deed, beevende en vrezende een deel van de plegtigheden te ondergaan, om tot Vry metzelaar te worden gemaakt, waar van hy een verschrikkelyk berigt had gehoord Zoo dan leidde zy hem op de straat, en wyzende op het uithangbord van de *Lion en Lamb*, vroeg zy hem wiens teken dat was, "wel" antwoorde hy, "van Loder" (de naam van een herbergier). "Is hy een Vrymetzelaar?"—"Ja," "Dus," zeide de vrouw heb ik U de teekens van een vrye en aangenomene Metzelaar getoond," Het gelach was zoo sterk, over den snyder, die zoo *aangenomen* was, dat het moeite ware, hy konde overgaan om mede van de punch te drinken.

DE KONINGIN VAN ENGELAND.

De volgende aanmerkingen by de aankomst der koningin van Engeland in de hoofdstad, zyn getrokken uit de hoofd journalen van London.

Uit de Courier.

Het blykt uit byzonderheden welke in onze vorige colommen voorkomen, dat de koningin eindelyk het gewaagd heeft in Engeland te landen. Wy naderen tot dit onderwerp, dus ons opgedrongen, met eenen graad van smertelyken weerzin, welke moeyelyk te beschryven is. Tot hiertoe hebben wy een bestudeerd stilzwygen daar omtrent in acht genomen, om dat wy reden hadden te hopen, dat hare majesteit geen stap zoude doen, welke het eene gebiedende pligt zonde stellen, om het vraagstuk tot een hoofdpunt van publieke discussie te maken, Wy verlangden, dat geene voorbarige, geene onnoodzakelyke beweging over deze zeer delicate zaak met ons zoude onstaan.—Hare vrienden, die welke ten minsten zich zoo noemen, hebben een zeer verschillenden weg ingeslagen, en, zoo als de uitslag. gelyk wy vrezen, zal bewyzen eenen zeer dwazen tevens—Zy hebben eene openbare vraag zaak gemaakt, van dit, het welke geschikter zou geweest zyn om aan de bescherming en eene voorzigtige reserve over te laten. Zelf nog echter, willen wy den loop der gebeurtenissen niet voor uitgaan. Zy, die niet duidelyk al de gevolgen voorzien, welke mogen, en velen daarvan welke moeten uit deze daadzaak voortvloeyen in de gedaante, die dezelve nu heeft aangenomen, mogen daarmede handelen, als met een ding van enkele volks nieuwsgierigheid, doch geen ware vriend van zyn land, geen opregte beminnaar van den throon. geen mannelyke en hoog gevoelende aanhanger van vrouwelyk karakter zal zoo doen. Het schynt, uit de authentiek

ste berigten, dat de koningin in het besluit om naar Engeland te komen, of volgens haar eigen oordeel heeft gehandeld, of volgens raad van een byzonder perzoon (de Heer Alderman Wood) met welken naam geene groote party kan verbonden zyn, zonder eenig gevoel van belagchelykheid in te boezemen. Noch de Heer Brougham, harer majesteit procureur generaal, en haar bekende raadgever by iederen stap die zy gedaan heeft, noch lord Hutchison de overbrenger van een specifieke voorstelling uit een achtingswaardige kanaal verzelde de koningin naar Douvres. Zy bleef te St. Omer. Doch de Heer Alderman Wood, verzelde haar by iedere gelegenheid, en in zyn huis, heeft men my gezegd, meent zy te verblyven. Het zou spotten wezen met het goed verstand onzer lezers, en het algemeene gevoel van het land, indien wy slechts het geloof onderstelden dat hare zaak, veilig en met regt onder zulke bescherming kan behandeld worden. De waardige Alderman zal nu komen te staan, als de verwaardigde advokaat, de doordenkende raadgever, en de zorgvuldige geleider eener zaak, welke zekerlyk, veel bedaardheid, vele bedachtzaamheid, vele staatkundige voorzichtigheid vereischt.— Wy kunnen slechts eene uitslag van den invloed dezes invidueels verbeelden, en dit is er eene, opregtelyk te verfoeyen. Hare majesteit mag welligt zich in de handen eener factie vinden, voor welke het even onverschillig is, waar zy hunne woedende verzamelingen (*orgia*) vieren, het zy onder den naam van *Radical Reform*, de Manchestermoord of de koningin van Engeland.

Uit de Times.

Er zyn ontschepingen op de Engelsche kust geweest, oorlog en omwenteling in den staat bevorens voortbrengende. De voornaamste daarvan was de landing van Willem den veroveraar te Hasting; de landing van Hendrik VII. te Meiford haven; en de landing van den prins van Oranje te Torbay. Wat de gevoelens des volks by deze oogenblikkelyke gebeurtenissen waren, weten wy slechts flaauw,—gebeurtenissen mogen vermeld, maar de geheime zuchten van het hart kunnen niet geteld worden; echter, zoo wy eene gissing mogen doen, wegens zulk een duister onderwerp, zouden wy geneigd zyn te zeggen, dat noch by de landing van Willem den veroveraar, noch by die van den graaf Richmond, noch van Willem III., het volk van deze hoofdstad zoo ontroerd is geweest, als zy gisteren avond waren, toen het bekend was, dat hare majesteit de koningin een maal weder,—bravelyk willen wy zeggen,—een maal weder, haren voet op Britschen grond zette.— De belangrykste vragen des parliament werden geadjourneerd,—des konings ministers vlogen naar de raadskamer,—de straten waren opgepropt, iedereen vroeg, "Waar is zy geland? Waar zal zy slapen? Waar zal zy wonen? Hoe zal ze Londen binnen komen? Heeft ze een goed overtocht gehad? Had ze eene kwade overtocht? Hoe is de wind?" Men zegt (neen het is zeker) van Willem III. dat men zong.

Et conjurati veniunt ad classica venti.

Hoe de wind en golven hare majesteit hebben gediend, is naauwelyks waard te onderzoeken, daar zy veilig aan wal kwam, doch de land goden, dat is te zeggen de postmeesters buitens lands veinsden dat zy eene toestemming van ergens van daan moesten hebben, en waren zeer achterlyk de koningin met hare hulp te dienen. De zee goden tevens met den Schotschen Neptunus, lord Melville, aan deszelfs hoofd, waren verschrikkelyk tegen hare overtocht, en weigerden haar wezenlyk—het geen, zoo wy meenen, aan een gewoonen envoyé wordt toegestaan,— een jacht om hare koninglyke persoon naar het oord te voeren, waarvan zy koningin is. Wy weten niet wat harer majesteits gedrag is geweest; wy ondernemen nimmer de beschuldigingen tegen hare majesteit te regtvaardigen of te herhalen, doch is zy niet,—wy dringen het ieder Engelsch hart op,—is zy niet eene moedige vrouw, zoo onbeschermd, zoo tegen gewerkt op hare reizen, om op haren weg naar ons door duizende beletzelen te dringen, en in spyt van bloedige bedreiging en met verwerping van verradelyke aanbiedingen haar regt als koningin van Brittanje te eischen? Willem de veroveraar kwam met eene magt, die op eens het leger hem tegen over gesteld onderwierp — Hendri VII, en Willem III, bragten met zich of vertrouwden zeker een groot aantal gewapende volgers te vinden. Doch deze arme vrouw komt verzeld alleen door inlandschen moed, (mogen wy er niet by voegen) door eigene overtuiging van onschuld; en opent haren boezem, ach helaas, bied haren hals aan, aan die welke dreigen het hoofd daarvan af te scheiden, zoo zy immer onder hun bereik mogte komen. Na "sla toe," zeggen wy, zoo zy strafschuldig is, "sla toe!"

"Est-ce au rois a garder cette lente justice,
Leur plaisir souvent depend d'un prompte supplice;
N'allons point les gener d'un soin embarrassant,
Des qu'on leur est suspect, on n'est plus innocent."

O! mogte hare edele geest nu hare arme dochter doen herleven.

In 't Hollandsch na gevolgd.

Moet dan een koning een lang pleits regt nodig achten?
Dood vonnis, voor vermaak, is 't dat zy spoedig wachten,
O! laat hen maar begaan, men zy daarin geduldig.
Zoodra men is verdacht, is men niet meer onschuldig.

His Majesty's brig Mercury, Capt. De Quartel, with the trade from Puerto Cabello under her convoy, arrived on Monday.

On Wednesday a royal salute was fired at noon, in celebration of the anniversary of the birth of the young Prince Willem Alexander Frederik Constantyn Nicolaas Michael.

Caracas Gazettes have reached us to the latter end of July; in a political point of view their contents are uninteresting, being chiefly filled with domestic occurrences of no importance to this community.

A new paper, entitled "Segunda Aurora, Periodico Politico—Mercantil de Venezuela," has appeared in Caracas. The first number was published on Thursday the 27th of July, and the prospectus says that it will be continued weekly. Its moto is the same as that of the Caracas Gazette, published during the reign of independence in that city—"*Salus populi supre ma lex esto.*" We are happy to find that the benefits of the Constitution are thus duly appreciated, and that the first fruits of the Liberty of the Press, now established throughout the Spanish dominions, has sprung into light in the celebrated city of Caracas. We are anxious to record this circumstance, however trifling it may appear, as it undoubtedly precedes the march of a more *liberal* and *extended* diffusion of knowledge throughout that extensive country, for we know, that for several years past, there has been but one journal printed in the whole province of Venezuela. A rival has, however, now stepped forward, and the respective Editors have already commenced a literary warfare, from which we may conclude that the real posture of Venezuelian affairs will from time to time be elicited from them.

To the scenes of convulsion and revolution, war and carnage, devastation and rapine, misery and distress, which have ravaged the South American continent, we hope will succeed a long reign of peace and tranquillity—that the spirit of the Constitution may be generally diffused through the medium of public journals which we could wish to see established in the principal towns of Venezuela;—and to add to the new order of things, we trust that a liberal government will give encouragement to enlightened foreigners to settle among them, who would not only bring with them their arts and habits of industry, manners and customs, but diffuse every species of useful knowledge among the inhabitants of that interesting portion of the globe.

We shall conclude by adding the following appropriate lines, taken from a late Jamaica paper:—

TO "THE PRESS."

Hail majestic engine! whose tremendous pow'r
Can awe the Tyrant in his trophied car:—
Can cheer the Hero in life's closing hour,
And bid his deeds of glory blaze afar.—
Thou bright reflector to fair Learnings star,
Scatt'ring it's influence ten thousand ways,
Tho' jealous Tyrany thy light shou'd mar,
Still shall the lustre of thy lambent rays
Resistless stream, in one unclouded blaze!

Far as thy pow'r extends be spread his praise
Who first thy magic scroll to light unroll'd,
And freed fair *Science* from the Cloister'd maze
Where, wrapt in mystery, she slept of old—
His honor'd name in characters of gold
Emblaz'd on Fame's eternal dome should shine,
Whose mind inventive, did the spring unfold,
That open'd to a wond'ring world the mine
Teeming with all the wealth of all the *nine!*

P.

The king of Spain daily gives new guarantees to the Constitutional party. His majesty has decreed, that all functionaries, who lost their places by the decree of 1814, which annulled the Constitution of the Cortes, shall be indemnified to the amount of the loss they have sustained by their removal from their former appointments.

His majesty has decided that the Sabine frigate, which is to convey to the transmarine provinces the decree of Convocation of the Cortes, and to announce the establishment of the new constitutional system of monarchy, shall henceforward be called the Constitution.

The Spanish general Renovales, died in the Moro Castle, Havana, on the the 22d May. He had of late resided in New Orleans, but proceeded to Havana on hearing of the recent events in Spain. He was there arrested with several other officers on a charge of having attempted a conspiracy to overthrow the present government and establish the independence of Cuba.

Major-general Mainwaring has arrived at Barbados from Antigua, to take command of the troops on that station, upon the departure of his excellency lord Combermere, who was to sail about the middle of June in the Spartan frigate, which had arrived from the Brazils on purpose to convey his excellency and family to England.

The Raleigh brig of war lately arrived at Barbados with 400,000 dollars for the use of the army in that island.

A private of the 58th regt. was tried by a court-martial some time since, in Jamaica, for firing a loaded musket at his officer, with intent to kill him. He was found guilty, and sentenced to death. He was accordingly marched out to be executed on a gallows erected for the purpose at Up Park Camp. He had not been suspended many seconds, before the rope broke, and the unfortunate culprit remained full 20 to 30 minutes before a fresh rope could be procured, when he was then launched into eternity. During the whole time, he appeared completely undaunted, and met his fate with considerabe hardihood.

M'Gregor's men taken in Porto Bello, suffer every thing human nature is capable of bearing. Very few are left to bear testimony of his agility in window jumping.

It having been lately determined to remodel the crown of the king of England, a curious discovery has been made. Several of the large gems, turned out to be paste. It is supposed that this fraud was committed as far back as the time o Charles II.

The duke of Devonshire, report says, is shortly expected to lead to the hymeneal altar, the beautiful and accomplished daughter of a noble lord of high rank in the British peerage.

Among the foreign articles of the French journals, is one which gives an account of an insurrection at Aleppo in Syrria. The Pacha was driven out of the city, but made himself master of it again in a short time, and on the day after his return, sent *one hundred and fifty heads* to Constantinople to embellish the walls of the Seaglio.

A species of "infernal machine" was made to explode, on the 26th of April, in the neighborhood of the royal palace of the Tuilleries. The destruction of the royal family is said to have been meditated—the *Ultras* impute the plot to the *Liberals*—the Liberals describe it as an expedient of the Ultras to effect their general aim of an absolute government.

The French consul general at Tangiers (Morocco) when taking a walk of mere recreation in the skirts of that city, was struck on the back of the head, and nearly killed, by a Dervish, who assigned no other reason for the act than that he was a *Christian Dog.*

In the list of French prelates, *eight* are above eighty years old; *ten* are between seventy and seventy-nine; only *three* are under fifty. The whole number of bishops is fifty; of whom but seven were created such before the year 1790.

The duke of Tarentum (marshal Macdonald) is appointed major general of the royal guards. At Grenoble, a proprietor lately deceased, had bequeathed *eighty thousand francs* per annum to the hospital of that place.

At a grand entertainment given by the British ambassador at Paris, the chief object of attention was a magnificent diamond collar about the neck of the Persian envoy—a present to his oriental excellency from the king of England, George IV.

MORE PIRACY.

New Orleans June 12.—Information was received on Saturday from Georgetown, that seven or eight sea-faring men had arrived there, having in their possession sundry silk and other goods, and much money—and that a part of them had come on to Charleston. A search was immediately commenced by several citizens, and two men and a lad about 14 or 15 years of age, arrested. Upon an examination of them separately, before a magistrate, they gave very contradictory statements as to particulars, but generally agreed in a story, no doubt previously made up between them, that they were part of the crew of a British brig from London, bound to Wilmington, (N. C) that the crew consisted of fourteen men, and that eight of them were paid off, and put on shore by the captain at Cape Fear, from whence they proceeded by land to Georgetown. They differed, however, in the latter part of their story—one representing that they were thus put on shore, another that the brig foundered at sea, and the third that she was run on shore. Sufficient evidence was obtained in the course of the examination to justify their commitment, and they were accordingly sent off to jail. On searching their lodgings, two trunks were discovered, containing pieces of bandanna handkerchiefs, a great variety of ladies' and gentlemen's clothing, fine linen, jewellery, three belts, filled with gold and silver, and many other articles, evidently plundered from passengers at sea; mostly of Spanish manufacture. From all the circumstances there is not the least doubt that these men are a part of the crew of some piratical cruiser, of whose proceedings we shall probably obtain further particulars in the course of a day or two.

We learn by a passenger in yesterday's stage from Georgetown, that the other five had been taken up in that place, and were undergoing an examination when he came away.

One of them having confessed where he had boarded since his arrival here, (on Friday,) his apartment was searched—two trunks were found, one of which contained two belts of quilted canvass, in which were dollars, 3 and 4 in width, one having 160 dollars, the other 28½ dollars; in the same trunk were also 2 doubloons and 3 loose dollars. In the other trunk was a belt containing 203 dollars, 21 loose dollars, 8 dollars in Charleston bank notes, several articles of men's and women's apparel, dry goods, a crucifix, and the sacred vestments of a priest of the Catholic church.

By one of the crew of the brig Providence, we learn that a brig from London, bound to the Havanna, with a cargo of dry goods invoiced at 50,000 pounds, sprung aleak and sunk on the 5th inst. in sight of the North Carolina shore—There were 17 persons on board, all of whom were saved.

THE QUEEN OF ENGLAND.

The following remarks on the arival of the queen in England, are extracted from two of the leading journals in London.

(From the Courier.)

It will be seen, by the particulars which appear in our preceding columns, that the queen has at length ventured to land in England.—We approach this subject, thus forced upon us, with a degree of painful reluctance which it would be difficult to describe. Hitherto we have been silent upon it, because we had every reason to hope her majesty would no take any step which would render it an impeative duty to make the question a topic of public discussion. We were desirous that no prenature, no unnecessary agitation of this most delicate affair, should originate with us. Her friends, those at least who call themselves such, have pursued a very different course, and as the result we fear will prove, a very unvise one.—They have made a public question of that which it would have been more seenly to have left under the protection of a prudent reserve. Even yet, however, we will not anteipate the march of events. They who do not clearly foresee all the consequences which may, and many of which must, flow from the transaction in the shape it has now assumed may tamper with it as a thing of mere popular curiosity; but no real friend of his country, no sincere lover of the throne, no manly, no high minded asserter of female character, will do so. It appears, from the most authentic accounts, that the queen, in determining to come to England, has acted either from her own judgement, or the advice of an individual, (Mr. Alderman Wood) with whose name no great cause can be associated without inspiring some feelings of ridicule, neither Mr. Brougham, her majesty's attorney-general, and her known adviser, hitherto, in every step she has taken, nor lord Hutchison, the bearer of a specific proposition from a high quarter, accompanied the queen to Dover They remained at St. Omres. But Mr. Alderman Wood attended her at every turn, and at his house, we are told, she means to sojourn! It would be trifling with the good sense of our readers, and the common feelings of the country, were we to affect the belief that her cause can be safely or judiciously managed under such auspices. The worthy Alderman stands forth as the dignified advocate, the sound adviser, and the cautious conductor, of an affair, which surely requires much temper, much moderation, much of political prudence. We can imagine but one result from the interference of this individual, and that is one most sincerely to be deprecated!—Her majesty may perhaps find herself in the hands of a faction, to whom it is a matter of equal indifference whether they celebrate their orgies under the name of Radical Reform, the Manchester Massacre, or the Queen of England.

(From the Times)

There have been disembarkations on the British coast, bringing war and producing revolutions in the state, ere now. The chief of those were the landing of William the Conqueror at Hastings; the landing of Henry VII. at Milford-haven; and the landing of the prince of Orange at Torbay. What were the feelings of the people at those momentous eras we know but feebly; events may be recorded, but the secret throbs of the heart cannot be counted: yet, if we might venture a guess on so obscure a subject, we should be inclined to say, that neither at the landing of William the Conqueror, nor at that of the earl of Richmond, nor of William III., were the people's bosoms of this metropolis so much agitated as they were last night, when it was known her majesty the queen of England had once again—bravely we will say—once again set her foot on British ground—The most important parliamentary questions were adjourned—the king's ministers fled to the council chamber—the streets were crowned: every one was enquiring, "When did she land? Where will she sleep; Where will she reside? How will she enter London? Had she a good passage? Had she a bad passage? How is the wind?" It was said of William III. we recollect, that the winds enlisted themselves in his train.

Et conjurati veniunt ad classica venti.

How the wind or waves may have served her majesty, is hardly worth the while to inquire, as she reached the shore in safety; but the land gods, that is to say the postmasters abroad, fancied they owed an allegiance elsewhere, and were very backward in supplying the queen with their aid. The sea-gods also, with the Scotish Neptune, lord Melville, at their head, were dreadfully averse to her passage, and actually refused her—what is, we believe, granted to a common envoy—a yacht to convey her royal person to the country of which she is queen. We know not what her majesty's conduct may have been; we neither undertake to justify nor repeat the charges against her majesty; but is she not—we put it to every English bosom—is she not a brave woman, thus unprotected, thus obstructed in her journeyings, to force her way to us, through a thousand impediments, and in spite of sanguinary threats, in contempt of treacherous offers, to claim her rights as Britain's queen? William the Conqueror came attended by a force which at once subdued the army that was opposed to him—Henry VII. and William III. brought with them or confidently relied upon finding, a train of armed followers. But this woman comes arrayed only in native courage, and (may we not add?) conscious innocence; and presents her bosom, aye, offers her neck, to those who threatened to sever her head from it, if ever she dared to come within their reach. Now strike, we say, if she is guilty, strike!

" Est-ce aux rois a garder cette lente justice,
Leur plaisir souvent depend d'un prompt supplice;
N'allons point les gener d'un soin embarrassant,
Des qu'on leur est suspect, on n'est plus innocent."

Oh! would that her brave spirit were animating her poor daughter now!

SOUTH AMERICA.

The following judicious observations on the politics of South America, and the views of the *soi disant* patriots, are given by the Editors of the Quarterly Review, at the end of the Review of De Humbolt's Travels:—

If an evil genius had not guided the councils of Spain, the murderous scenes that are now exhibiting on this fairest portion of the earth's surface might have been avoided, and all its inhabitants been prosperous and happy.—Had the mediation of England been accepted, it is more than probable that the adoption of a more liberal policy would have tended to the mutual advantage of the mother country and the colonies, by putting a speedy end to a contest in which it is quite clear that the inhabitants at large take little or no interest. The Spanish portion of South America is become, in fact, nothing more than the arena on which a set of needy and adventurous prize-fighters are contending, each for his own individual advantage. It is idle to talk of 'ten millions of people struggling for their liberties,' when they have scarcely an enemy to struggle with; for such is the imbecility of the mother country, that had there existed any thing like a general wish among the colonists to shake off her yoke,—had even one of the ten millions said to be so desirous of independence, united against her, she could not have held out as many months as she has done years. In the mean time, shoals of foreign buccaneers are gathering round the shores of this unhappy country, and, under the ridiculous pretence of patriotism, are keeping up the unfortunate contest with the view of enriching themselves at the expense of both parties. The interested succours, and the sordid views of the Cochranes and M'Gregors can deceive no one, their sole object is plunder; but it is melancholy to think that so many brave fellows who have nobly fought for the liberties of Europe should be seduced from their country, and sent to perish ingloriously in the savannas of South America, to fill the pockets of crimps and swindlers, or minister to the cupidity of mercantile speculation.

The following is copied from the Glasgow Herald, under date of London May 9;—

"A gentleman named Hislop, who was so long confined, with several other British subjects, in Carthagena, by general Morillo, under the charge of supporting the views of the Patriots, has reached England. We understand that he has had an interview with one or two of his majesty's ministers, to whom he related his numerous sufferings, having been incarcerated in the prison at Carthagena for the space of seven months, with provisions scarcely sufficient to support life; his fellow countrymen were placed in a similar situation. It is added, that lord Barthurst has intimated to Mr. Hislop, that the property which he and other individuals lost during their captivity will be restored to them, or an equivalent."

NORTH AMERICA.

CONGRESS.

HOUSE OF REPRESENTATIVES.
Wednesday, May 10.

SOUTH AMERICAN INDEPENDENCE.

The House resolved itself into a committee of the whole, on the state of the union, Mr. Taylor in the chair, and the following resolves were taken into consideration.

Resolved, that it is expedient to provide by law, a suitable outfit and salary for such minister or ministers as the president, by and with the advice and consent of the Senate, may send to any of the governments of South America, which have established, and are maintaining their independence of Spain.

Resolved, That provision ought to be made for requesting the president of the U. States to cause to be presented to the general, the most worthy and distinguished, in his opinion, in the service of any of the independent governments of South America, the sword which was given by the viceroy of Lima to capt. Biddle, of the Ontario, during her late cruize in the Pacific, and which is now in the office of the Department of State, with the expression of the wish of the Congress of the United States, that it may be employed in the support and preservation of the liberties and independence of his country.

The second of these resolves, for reasons stated by Mr. Clay, was withdrawn by him.

The first resolve gave rise to considerable debate.

The main question, on agreeing to the said first resolve, as above stated, was decided as follows.—Yeas 80—Nays 75.

AN ACT

Designating the ports within which only foreign armed vessels shall be permitted to enter

Be it enacted by the Senate and House of Representatives of the United States of America in Congress assembled, That after the first day of July, one thousand eight hundred and twenty, it shall not be lawful for any foreign armed vessel to enter any harbor belonging to the United States, excepting only those of Portland, Boston, New London, New York, Philadelphia, Norfolk, Smithville, (North Carolina) Charleston and Mobile; unless when such vessels shall be forced in by distress; by the dangers of the sea, or by being pursued by an enemy, and be unable to make any of the ports above mentioned; in which cases, the commanding officer shall immediately report his vessel to the collector of the district, stating the object or causes of his entering such harbor; shall take such position therein as shall be assigned him by such collector; and shall conform himself to such regulations as shall be signified to him by the said collector, under the authority and directions of the president of the United States.

Sec. 2. And be it further enacted, That it shall be lawful for the president of the United States to employ such part of the land and naval force of the United States, or the militia thereof, as he may deem it necessary to enforce the provisions of the first section of this act; and the president shall also be authorised to employ such forces to prevent any foreign armed vessel from entering or remaining within any waters within the jurisdiction of the United States, except such as shall lie in her direct course in entering from sea, or leaving, to proceed to sea from either of the harbors above mentioned.

Sec. 3. And be it further enacted, That this act shall continue in force until the first day of July, one thousand eight hundred and twenty-two, and no longer.

H. CLAY,
Speaker of the House of Representatives.
JOHN GAILLARD,
President of the Senate, pro-tempore.
Washington, May 15, 1820—Approved,
JAMES MONROE.

Masonic anecdote.—At an inn, in the west of England, several people were sitting round the fire in a large kitchen, through which there was a passage to other apartments of the house, and among the company there was a travelling woman and a tailor. In this inn there was a Lodge of Free and Accepted Masons held, and it being lodge night, several of the members passed through the kitchen in their way to the lodge apartments; this introduced observations on the principles of masonry, and the occult signs by which masons could be known to each other. The woman said there was not so much mystery as people imagined, for that she could show the mason's sign: "What," said the tailor, "that of the free and accepted?" "Yes," she replied, "and I will hold you a half-crown bowl of punch, to be confirmed by any of the members whom you please to nominate." The company urged the unfortunate tailor to accept the challenge, which he at last agreed to, and the bet was deposited. The woman got up, and took hold of the tailor by the collar, saying,—"Come, follow me," which he did, trembling and fearing he was to undergo some part of the discipline in the making of a Free Mason, of which he had heard a most dreadful report.—Thus she led him into the street, and pointing to the sign of the *Lion and Lamb*, asked him whose sign it was. He answered, "It is Mr. Loder's," (the name of the innkeeper). "Is he a Free Mason?" "Yes." "Then," said the woman, "I have shown the sign of a Free and Accepted Mason." The laugh was so much against the poor tailor for having been *taken in*, that it was with some difficulty he could be prevailed on to partake of the punch.

A deputation of the society of Freinds (Quakers), having arrived at the palace with an address to his majesty on his accession to the British throne, they were proceeding to the Presence Chamber with their hats on. The attendants not being exactly prepared for a dilemma of this kind, were, for a minute or two, at a loss how to act, for the worthy addressers paid no attention to repeated verbal hints which were given them as they passed along, and an unpleasant predicament appeared inevitable; when a yeoman porter, more acute of apprehension than his fellows, ventured the expedient of removing the beaver from one of the principal friends with his own hands. The operation was submitted to without a murmur, and the whole deputation been speedily uncovered in the same way, they passed on to the presence of the sovereign.